

Bài Học 4

* 20 Tháng 7 – 26 Tháng 7

Làm Chứng Và Phục Vụ: Trái Của Sự Phục Hưng

Đọc Kinh Thánh Nghiên Cứu Tuần Này: *Ma-thi-ơ 28:19, 20; Giăng 20:21; Công vụ 2; Công vụ 22:1-14; Giăng 6:1-11; Công vụ 8:26-38.*

Câu Gốc: “Nhưng khi Đức Thánh Linh giáng trên các người, thì các người sẽ nhận lấy quyền phép, và làm chứng về ta tại Giê-ru-sa-lem, cả xứ Giu-đê, xứ Sa-ma-ri, cho đến cùng trái đất” (Công vụ 1:8).

Mục đích của sự phục hưng là làm tràn đầy lòng chúng ta tình yêu tha thiết đối với đức chúa giê-su đến nỗi chúng ta muốn chia sẻ tình yêu đó với mỗi người khi có thể được. Trong sự phục hưng thật, lòng chúng ta sẽ được thức tỉnh về sự nhân từ, lòng thương xót, sự tha thứ và quyền phép của Đức Chúa Trời. Chúng ta được tình yêu của Chúa cảm động, và chúng ta được thay đổi bởi ân điển Ngài rất nhiều đến nỗi chúng ta không thể yên lặng.

Nếu nghĩ rằng “một cuộc phục hưng” sẽ tập trung vào “kinh nghiệm thiêng liêng thôi” thì chúng ta lầm. Nếu sự phục hưng khiến chúng ta chỉ trích lỗi lầm của những người khác, thì sự phục hưng đó không đến từ thiên đàng. Nếu chúng ta nghĩ mục đích của sự phục hưng chỉ là thay đổi hành động hơn là thay đổi lòng người, thì chúng ta đã lầm.

Lòng được thay đổi dẫn đến hành động thay đổi. Sự phục hưng thật không bao giờ dẫn đến sự ích kỷ hay tự tôn. Thay vào đó, sự phục hưng luôn luôn dẫn đến sự vô vị lợi đối với những người khác. Khi lòng được đổi mới nhờ ân điển của Đức Chúa Trời, chúng ta muốn chúc phước và phục vụ những người có nhu cầu. Sự phục hưng thật khiến Cơ Đốc nhân phục vụ nhiều hơn cho sứ mạng.

Mạng Lệnh Cuối Cùng Của Đấng Christ Và Lời Hứa

Đấng Christ không thành lập hội thánh Ngài rồi bỏ mặc để họ tự lo. Lời phán cuối cùng của Đức Chúa Giê-su là nói về sứ mạng của hội thánh. Chương trình của Đấng Christ là cho hội thánh Ngài lan rộng. Ngài thiết lập hội thánh để chia sẻ sự sáng của tình yêu Ngài và sứ điệp cứu rỗi của Ngài với thế gian.

Xin đọc Ma-thi-ơ 28:19, 20; Mác 16:15; Lu-ca 24:45-49; và Giăng 20:21. Mỗi câu bày tỏ thế nào sự ước muốn sâu xa của Đức Chúa Giê-su cho hội thánh Ngài?

Sau khi Đấng Christ về trời, hội thánh Ngài phải là một gương tốt về tình yêu và ân điển của Ngài cho thế gian. Các môn đồ có một sứ mạng. Họ có một sứ điệp để chia sẻ. Họ có công việc để làm. Họ phải tiếp tục công việc Đức Chúa Giê-su đã khởi đầu.

“Hội thánh là dụng cụ Đức Chúa Trời lựa chọn cho sự cứu rỗi của loài người. Hội thánh được thiết lập để phục vụ. Và sứ mạng của hội thánh là truyền bá phúc âm cho thế giới. Từ lúc ban đầu, chương trình của Đức Chúa Trời là muốn hội thánh phản ánh tình yêu và quyền phép Ngài cho thế gian. Đức Chúa Trời đã kêu gọi các thuộc viên hội thánh từ sự tối tăm đến sự sáng láng lạ lùng của Ngài. Và Ngài muốn họ bày tỏ sự vinh hiển của Ngài. Hội thánh là kho tàng của ân điển giàu có của Đấng Christ. Và hội thánh phải bày tỏ cho cả thiên đàng và trái đất về tình yêu tràn đầy của Đức Chúa Trời (Ê-phê-sô 3:10).” – Phỏng trích Ellen G. White, *The Acts of the Apostles*, tr. 9.

Sự ước ao lớn nhất của Đức Chúa Giê-su là muốn tất cả nhân loại được cứu rỗi. Sứ đồ Phaolô viết cho người bạn trẻ Ti-mô-thê ý muốn của Đấng Cứu Thế là “mọi người được cứu rỗi và hiểu biết lẽ thật” (1 Ti-mô-thê 2:4). Sứ đồ Phi-e-rơ cũng nói Chúa lấy lòng “nhịn nhục đối với anh em, không muốn cho một người nào chết mất, song muốn cho mọi người đều ăn năn” (2 Phi-e-rơ 3:9).

**Có điều gì trong đời sống bạn bày tỏ bạn chú ý đến sự tiếp cận với những người khác?
Câu trả lời của bạn nói gì về bạn và sự tiếp cận quan trọng thế nào đối với bạn?**

Nhận Được Lời Hứa

Sứ mạng chia sẻ tình yêu và lẽ thật của Đức Chúa Trời cho cả thế gian dường như không thể làm được với nhóm môn đồ nhỏ bé này (cũng như đối với chúng ta). Sự thách thức của công việc này dường như quá lớn lao. Suy cho cùng, người ta đoán dân số trong cả đế quốc La mã vào thế kỷ thứ nhất khoảng sáu mươi tới bảy mươi triệu người. Chương đầu của sách Công vụ nói có 120 tín đồ nhóm họp ở phòng cao trong ngày lễ Ngũ tuần. Điều này cho thấy tỷ lệ một Cơ Đốc nhân cho mỗi 500,000 tới 580,000 người trong đế quốc! Như vậy, thật không lạ gì, mạng lệnh của Đức Chúa Giê-su truyền đi rao giảng phúc âm cho cả thế giới dường như không thể được.

Hãy đọc Công vụ 2. Có những kết quả gì về sự tuôn đổ Đức Thánh Linh trên sứ mạng của hội thánh đầu tiên?

Kết quả thật tuyệt vời. Hội thánh của Đấng Christ phát triển mau chóng. Hàng ngàn người trở lại đạo. Sứ điệp tình yêu của Đức Chúa Giê-su được rao truyền cho đến tận cùng của đế quốc.

Pliny the Younger là tổng đốc tỉnh La mã ở Bithynia ở bờ biển phía bắc Thổ Nhĩ Kỳ. Ông viết cho Hoàng đế Trajan vào khoảng 110 S.C. Pliny miêu tả ông làm việc siêng năng để tìm kiếm và xử tử các Cơ Đốc nhân. “Nhiều lúc, mọi tầng lớp xã hội, thậm chí cả nam và nữ, bị đem ra xử và sẽ bị gọi. Không chỉ trong các thành thị nhưng các làng mạc, ngay cả các vùng nông nghiệp cũng bị lây nhiễm và tràn ngập sự tin tưởng sai lầm này (Cơ Đốc giáo).

Câu trên đây rất hay. Điều này cho thấy trong vài thế hệ Cơ Đốc giáo đã lan tràn gần hết mọi tầng lớp xã hội ngay cả những nơi xa xôi nhất.

Chúng ta biết tác giả như Tertullian là luật sư người La mã đã trở nên Cơ Đốc nhân. Vào khoảng 200 S.C., Tertullian viết một bức thư cho các tổng đốc La mã bên bờ vực Cơ Đốc giáo. Ông khoe rằng “gần hết các công dân trong các thành phố là Cơ Đốc nhân.”

Các chuyện trong sách Công vụ là chuyện của một hội thánh được phục hưng trung tín trong bốn phần về việc làm chứng cho Chúa của họ. Nhưng sự phục hưng thiêng liêng luôn luôn dẫn đến sự làm chứng mạnh mẽ và xúc động. Chia sẻ là kết quả tự nhiên của một đời sống được thay đổi. Suy cho cùng, Đức Chúa Giê-su phán với các môn đồ Ngài, “Các người hãy theo ta, ta sẽ cho các người nên tay đánh lưới người” (Ma-thi-ơ 4:19). Chúng ta càng gần gũi Đức Chúa Giê-su, chúng ta càng quan tâm đến những người Ngài quan tâm. Nếu chúng ta không chú ý đến việc chia sẻ tình thương của Ngài với những người khác, có thể vì chúng ta không sống gần gũi với Ngài và cần sự phục hưng thiêng liêng cá nhân.

Quyền Lực Của Sự Làm Chứng Cá Nhân

Các nghi lễ tôn giáo lạnh lùng không có nhiều quyền lực để thay đổi đời sống. Chúng làm cho người ta cảm thấy trống rỗng thiêng liêng. Cũng một cách đó, chỉ giáo lý thôi sẽ không thay đổi lòng người. Vậy thì, quyền lực của sự làm chứng trong Tân Ước tùy thuộc vào đời sống được thay đổi bởi phúc âm. Các môn đồ không phải đóng kịch. Một kinh nghiệm với Đấng Christ sống đã thay đổi họ. Và họ không có thể yên lặng nữa.

Theo Công vụ 22:1-14; Phi-líp 3:1-7; và 1 Giăng 1:1-4, Phao-lô và Giăng có kinh nghiệm tương tự nào khiến họ thành những nhân chứng mạnh mẽ?

Vào ngày lễ Ngũ tuần, các môn đồ là những người được thay đổi. Có điều gì xảy ra cho họ đến nỗi Đức Thánh Linh có thể làm việc *qua* họ. Đức Thánh Linh đã làm điều gì đó *cho* họ đến nỗi Ngài có thể làm việc *với* họ. Đức Thánh Linh tuân từ đời sống của họ để thay đổi đời sống của những người khác.

Đức Chúa Giê-su phán, “Kẻ nào tin ta thì sông nước hằng sống sẽ chảy từ trong lòng mình, y như Kinh Thánh đã chép vậy” (Giăng 7:38). Căn ngữ của chữ “tin” trong tiếng Hy Lạp là *pistis*. Chữ này có nghĩa nhiều hơn là chỉ tin vào Đấng Christ hay chấp nhận Ngài. Đây là một niềm tin vững chắc. Một sự tin cậy hoàn toàn. Một đức tin mạnh mẽ vào Đấng Christ, thay đổi cả đời sống. Vì thế, khi chúng ta nghĩ về câu trên đây, chúng ta phải nhớ rằng Đấng Christ là Đấng đã phó sự sống Ngài trên thập tự giá vì tội lỗi của cả nhân loại. Đức Chúa Giê-su muốn nói rằng khi tình yêu của Ngài thỏa đáp sự ước muốn thiêng liêng của chúng ta, thì tình yêu này sẽ tuôn chảy từ lòng chúng ta qua những người ở chung quanh chúng ta.

“Raο truyền sự thành tín Chúa là cách Ngài lựa chọn để bày tỏ Đấng Christ cho thế giới. Chúng ta phải bày tỏ ân điển của Ngài như các thánh hội xưa đã làm. Nhưng tốt hơn là lời làm chứng về kinh nghiệm của mình. Chúng ta là nhân chứng cho Chúa khi bày tỏ quyền lực Ngài trong đời sống mình” – Phỏng trích Ellen G. White. *The Desire of Ages*, tr. 347.

Sự làm chứng hùng hồn nhất đến từ những Cơ Đốc nhân biết Đức Chúa Giê-su cách mật thiết. Không gì thay thế được cho lời chứng đến một cách tự nhiên từ tấm lòng tràn đầy tình yêu với Đức Chúa Giê-su.

Bạn có lời chứng nào để nói với người ta về Chúa đã làm gì cho bạn? Làm thế nào bạn có thể học để chia sẻ điều đó hay hơn với những người khác?

Đức Tin Làm Chứng Là Đức Tin Phát Triển

Tích cực hoạt động là luật của sự sống. Để được mạnh khỏe, thân thể chúng ta cần tập thể dục thường xuyên. Mỗi cơ quan, mỗi bắp thịt, và tế bào trở nên mạnh khỏe hơn qua sự tập thể dục. Khi không tập thể dục thường xuyên, thân thể chúng ta trở nên yếu và có thể bị bệnh.

Điều này cũng xảy ra cho đời sống thiêng liêng khi chúng ta không tập luyện đức tin qua sự làm chứng. Lời của Đức Chúa Giê-su, “Ban cho thì có phước hơn là nhận lãnh” (Công vụ 20:35) cũng hành động như vậy trong đời sống thiêng liêng của chúng ta. Khi chia sẻ Lời Đức Chúa Trời với những người khác, chúng ta lớn lên về phần thiêng liêng. Chúng ta càng yêu mến Đức Chúa Giê-su, thì chúng ta càng muốn làm chứng về tình yêu của Ngài. Chúng ta càng làm chứng về tình yêu của Ngài, thì chúng ta càng yêu Ngài. Chia sẻ đức tin làm đức tin của chúng ta mạnh hơn.

Xin đọc **Giăng 6:1-11**. **Phép lạ của Đức Chúa Giê-su về bánh và cá dạy gì về sự chia sẻ đức tin của chúng ta?**

Chúng ta càng chia sẻ đức tin của mình, thì đức tin chúng ta càng lớn hơn. Luật phát triển của những con số là nguyên tắc của Đức Chúa Trời trong đời sống thiêng liêng. Nếu bạn cho đi, bạn sẽ phát triển. Nếu bạn giữ lại, bạn trở nên yếu hơn. Đức Chúa Giê-su sẽ làm tăng đức tin của chúng ta khi chúng ta chia sẻ với những người khác, ngay cả khi đức tin chúng ta nhỏ bé. Khi chúng ta chia sẻ Bánh sự Sống (Đức Chúa Giê-su) với những người đói khát Chúa, thì Bánh sẽ trở nên nhiều trong tay chúng ta. Và chúng ta sẽ có nhiều hơn khi mới bắt đầu.

Khi Đức Chúa Giê-su bắt đầu, Ngài chỉ có năm cái bánh và hai con cá. Sau khi năm ngàn người đã ăn no với bữa ăn hôm đó, Đức Chúa Giê-su còn dư lại nhiều hơn khi Ngài bắt đầu. Vẫn còn tới mười hai giỏ đầy.

Sự dạy dỗ của Đức Chúa Giê-su cho hội thánh Tân Ước rất rõ ràng không hiểu sai được. Ngài phán, “Các người đã được lãnh không thì hãy cho không” (Ma-thi-ơ 10:8). Và khi làm vậy, chúng ta phải nhớ rằng sự làm chứng là một cơn gió mát nhẹ nhàng làm lan đốm lửa phục hưng thành ngọn lửa Ngũ tuần. Khi sự làm chứng và phục vụ không xảy ra với sự phục hưng, cầu nguyện và học Kinh Thánh, thì ngọn lửa phục hưng sẽ tắt. Và những cục than cháy đỏ chẳng bao lâu sẽ trở nên lạnh.

Điều đó đúng, phải không? Chúng ta càng làm chứng thì đức tin càng phát triển. Bạn có kinh nghiệm gì với lẽ thật thiêng liêng rất quan trọng này?

Sự Phục Hưng, Làm Chứng Và Sự Hướng Dẫn Của Chúa

Sách Công vụ nói về sự phát triển nhanh chóng của Cơ Đốc giáo trong thời Tân Ước. Đó là chuyện của một hội thánh sốt sắng làm chứng về tình yêu của Đức Chúa Giê-su. Đây là chuyện của một hội thánh có kinh nghiệm thường xuyên về sự hướng dẫn của Đức Chúa Trời. Làm chứng là cách sống của các tín đồ sơ khai này.

“Ngày nào cũng vậy, tại trong đền thờ hay từng nhà, sứ đồ cứ dạy dỗ rao truyền mãi về Tin lành của Đức Chúa Giê-su, tức là Đấng Christ” (Công vụ 5:42). Những tấn công chống lại hội thánh khiến sự rao truyền phúc âm càng lan ra rộng lớn hơn. Khi sự tấn công làm cho tín đồ của hội thánh ở Giê-ru-sa-lem tan lạc, thì họ “đi từ nơi này đến nơi khác, truyền giảng đạo Tin lành” (Công vụ 8:4).

Một trong những thí dụ tuyệt vời về sự Đức Chúa Trời hướng dẫn trong Công vụ là câu chuyện của Phi-líp và hoạn quan Ê-thi-ô-bi

Hãy đọc câu chuyện Phi-líp và người Ê-thi-ô-bi và câu trả lời của hoạn quan trong Công vụ 8:26-38. Chúng ta học được gì từ câu chuyện này về sự phục hưng và làm chứng?

“Một thiên sứ sai Phi-líp đến với một người đang tìm kiếm lẽ thật. Và người tìm kiếm này sẵn sàng tiếp nhận phúc âm. Ngày nay các thiên sứ sẽ hướng dẫn bước chân của những người hầu việc Chúa sẵn sàng để Đức Thánh Linh làm cho lưỡi và lòng họ trong sạch và cao quý. Thiên sứ được sai đến với Phi-líp có thể tự mình làm việc cho người Ê-thi-ô-bi. Nhưng đây không phải là cách Đức Chúa Trời làm việc. Chương trình của Đức Chúa Trời là loài người phải làm việc cho đồng loại của mình” – Phỏng trích Ellen G. White, *The Acts of the Apostles*, tr. 109.

Có ba phần quan trọng của sự phục hưng. Đó là (1) cầu nguyện, (2) học lời Đức Chúa Trời, và (3) làm chứng. Giả thử dân sự Chúa tìm kiếm Ngài hết lòng. Giả thử họ có đầy trong trí những lẽ thật của Lời Ngài. Và giả thử họ sốt sắng làm chứng về tình yêu và lẽ thật của Ngài cho những người khác. Lúc đó, Đức Chúa Trời chắc chắn sẽ hành động và mở những cửa bất thường cho lẽ thật đến với người ta.

Hãy thành thật với mình: bạn làm gì khi những cơ hội làm chứng đến với bạn? Bạn có làm chứng không? Hay bạn tìm cách tự bào chữa mình để không phải làm chứng? Câu trả lời của bạn nói gì về nhu cầu cần sự phục hưng và cải cách của bạn?

Thứ Sáu

*19 Tháng 7

Nghiên Cứu Bổ Túc:

“Trong sự khôn ngoan, Chúa đem những người đang tìm kiếm lẽ thật để gặp những người biết lẽ thật. Đó là kế hoạch của thiên đàng là những người đã nhận được sự sáng sẽ chia sẻ sự sáng với những người còn ở trong bóng tối tăm. Sự làm chứng của con người nhận được sự giúp đỡ từ sự khôn ngoan của Đức Chúa Trời. Ngài dùng họ như những dụng cụ để rao truyền phúc âm cách quyền phép và thay đổi tâm trí của các tín đồ mới.” – Phỏng trích từ Ellen G. White, *The Acts of the Apostles*, tr. 134.

“Đức Chúa Trời có thể đạt được mục đích của Ngài để cứu tội nhân mà không cần sự giúp đỡ của chúng ta. Nhưng nếu chúng ta muốn phát triển bản tính giống như Đấng Christ, chúng ta phải chia sẻ công việc của Ngài. Sau đó, chúng ta có thể vào sự vui mừng của Ngài. Thật là một niềm vui thấy các linh hồn được cứu bởi sự hy sinh của Ngài. Vậy, chúng ta phải tham gia vào công việc Chúa để cứu nhân loại.” Phỏng trích Ellen G. White, *The Desire of Ages*, tr. 142.

Đề Tài Thảo Luận:

- 1 Đại ý của bài học tuần này là gì? Có những sự thay đổi trong đời bạn mà Đức Chúa Trời đang kêu gọi bạn làm không? Có những hành động nào Đức Chúa Trời có thể đang kêu gọi bạn làm?
- 2 Hãy suy nghĩ thêm về lẽ thật thiêng liêng tuyệt vời này là chúng ta càng làm chứng cho đức tin mình thì đức tin chúng ta càng lớn mạnh. Bạn nghĩ tại sao điều này đúng? Tại sao nguyên tắc này hợp lý?
- 3 Bạn thường xuyên làm chứng cho Đức Chúa Giê-su thế nào? Nếu không nhiều, bạn hãy tự hỏi, Tại sao không? Bạn có sợ người ta không chấp nhận mình chăng? Nếu có, hãy nghĩ về Đức Chúa Giê-su và người ta thường từ chối không chấp nhận Ngài thế nào? Nếu Đức Chúa Giê-su không sợ bị từ chối, thì bạn cũng không nên sợ. Hay bạn không làm chứng vì không biết nói gì? Nếu vậy, điều này nói gì với bạn về việc bạn cần phải học Kinh Thánh kỹ hơn và có một đời sống sâu xa hơn với Chúa?
- 4 Trong tuần này, chúng ta đã đề cập đến nếu chỉ nghi lễ tôn giáo suông thôi thì không thể đem lại sự thay đổi lòng người. Điều này rất đúng. Đồng thời, các nghi lễ và phong tục quan trọng thế nào trong đức tin của chúng ta và hội thánh? Bằng những cách nào, nếu có, phong tục có thể quan trọng trong sự phục hưng và cải cách không?
- 5 Tại sao chúng ta cảm thấy rất thỏa lòng được Đức Chúa Trời dùng để tiếp cận với các linh hồn cho Ngài?